

เมื่อหลงป่า ??

นำเสนอเมื่อ : 14 มี.ค. 2552

วิธีเอาตัวรอด..เมื่อหลงป่า ??

เมื่อไม่กี่วันมานี้ มีข่าวเรื่องพระจุดศร 2 รูปหลงป่าในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เลยเอาวิธีการป้องกันตัวเวลาหลงป่า และวิธีหนีเอาชีวิตรอดมาฝากกันนะคะ

เมื่อเดินหลงป่า ทะเลขุนเขาถ้ำหลงทางละก็...หนาว

การแก้ปัญหาหาหากว่าเราเกิดหลงป่าขึ้นมา นั้น พรานหลายๆ ท่านได้นแนะนำและกับอกกับวิธีมาดังนี้ครับ

1.ให้สังเกตทิศทาง

ถาหลงป่าให้พยายามเดินขึ้นที่สูงเอาไว้ให้สังเกตว่าชายเขวอยู่ไหนให้ยึดแนวนั้นเป็นหลัก เพราะสุดท้ายเขามักจะมีลำธรวอยอยู่เสมอ ชาวบ้านป่ามักจะทำอาศัยอยู่ติดกับต้นน้ำลำธาร เมื่อพบลำธารก็จะพบบ้านคน พรอมก็ขึ้นให้สังเกตทิศทางชายเขา ดูสีของใบไม้ของป่าบริเวณนั้นเป็นหลัก ช่วงที่มีน้ำท่วมสมบูรณไปไม่จะเขียว แต่ผิดจากใบไม้ในสวนอื่น ๆ ที่จางกว่า มุงไปไต่เลย ระวังว่าเจอหน้าในจุดนั้นอย่างแน่นอน แล้วจึงค่อย ๆ เดินตามน้ำที่ไหลลงไป ระวังว่าใครรอดออกจากป่าแน่นอนครับ

2.ให้สังเกตรากไม้

บ่อยครั้งที่ความแห้งแล้งเกิดขึ้น หากเดินไปพบลำธารที่แห้งแล้วก็รู้อย่างไรว่ายังมีน้ำจะไหลลงไปทางไหน พรานสอนไว้ว่าให้สังเกตรากไม้ลำธารแห้งว่า รากไม้ลูไปทางทิศไหน ก็ให้ไปทางนั้น เพราะยามลำธารมีน้ำ รากไม้จะลูไปตามน้ำเสมอไป ให้ทานเดินไปและจะพบหน้าหรือบ้านคนแน่นอน

การหลีกเลี่ยงจากโรคมาลาเรียและโรคจากไธอ่อน

มีธรรนำ ปลายลำธรว ยอมมีบ้านคน

การพิจารณาภูมิประเทศในการนอนพักแรมเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะในป่าเขา เพราะจุดพักแรมใดที่มีความชื้น จุดนั้นจะเป็นแหล่งเพาะยุงที่อาจมีเชื้อไขมาลาเรีย บ่อยครั้งที่พบในป่าชื้นที่มีต้นไม้ขึ้นเป็นดง มีตะไคร่น้ำขึ้นเขียวพรอมกับฟอสฟอรัสเรืองแสงเต็มไปหมด พรานสอนว่าอย่าไปลงแคมป์พักแรมเป็นอันขาดเลย เพราะที่ชื้นแบบนี้รับธรมมาลาเรียเพียงแต่สวนใหญ่พวกเราก็มักจะพักแรมกันที่ห้องจากสะดวกในการทำกิจกรรมทั้งการประกอบอาหารหรือชำระร่างกาย ดังนั้นเราจึงควรป้องกันไม่ไธยุงและไรไธกัดเราไต่ โดยการสวมเสื้อที่มิดชิด ทยายป้องกันยุงกันและแมลง และนอนในเต็นท์ หรือเปลที่มิดชิดป้องกัน และในการหนีไธออกจากป่าและมีไขสูงหนาวสั่น ถ้าไม่แน่ใจให้รีบพบแพทย์โดยด่วน เพื่อเจาะเลือดตรวจสอบ

ป้องกันสัตว์ป่าทำร้าย

หลายครั้งที่พวกเราต้องนอนแรมอยู่ในป่า อาจได้ยินเสียงข้างป่าร้องอยู่ใกล้ๆ หากเป็นเราทำนทั่วไป ก็มักจะคิดและนึกว่าสัตว์ป่ายอมกลัวไฟเสมอ เลยมักจะก่กองไฟกันไว้ เพื่อป้องกันไม่ไธหมั่นเขามาใกล้ๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วนั้นไขว่สัตว์ป่ากลัวไฟ แต่ไฟที่วุ่นนั้นเป็นไฟป่าต่างหากที่พวกมันกลัว ไม่ไธกองไฟยอมๆ ที่พวกเราทำ เพราะวโดยทั่วไปแล้วชาวป่า มันจะวิ่งเขามาหากองไฟเพื่อหาความอบอุ่นเสมอ เพราะฉะนั้นไธดีเสียก่อนละว่ามีสัตว์อะไรอยแถวนั้น หากเป็นขางป่าก็อย่าไปจุดกองไฟเขียวเดียวจะวิ่งกันกระเจิงแล้วหาว่าไม่เตือนนะคะ แต่หากวเป็นสัตว์ป่าทั่วไป คงจะจุดไว้ไต่เพื่อเป็นการป้องกัน

ข้อแนะนำผู้หลงทางหรือ ผู้ที่แตกจากกลุ่มใหญ่

- 1.ควบคุมสติให้ไต่ อย่ากลัว
- 2.ตรวจเช็คสิ่งของที่ติดตัว ว่ามีอะไรใช้ประโยชน์ได้บ้าง และวางแผนใช้อย่างคุ้มค่าที่สุด
- 3.เมื่อรู้ตัวว่าหลงทางไธหยุดอยู่กับที่ อยาพยายามเดินต่อไป ให้เลือกหยุดคอยบริเวณที่ผู้ตามหามองเห็นตัวเราได้ง่าย เช่นกลางดำน เนินเขา
- 4.ทิ้งรอย หรือเครื่องหมายแสดงทิศทางที่จะไป หากจำเป็นต้องเดินต่อ เช่นไปหาแหล่งน้ำหรือที่พักฯ
- 5.ส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ เป็นระยะๆ (นกหวีดดัง ผมพกดติดตัวเวลาเขาป่าทุกที่ เป็นอุปกรณ์ฉุกเฉินที่บ้านเราเองข้ามครับ)
- 6.มองหาที่พัก เสรียมย และจัดหาหาพื้นที่ไธนอนมิด

ทุ่งโล่ง

ส่วนมากบ้านเราไม่ค่อยหลงกันไธเท่าไรนัก ความจริงมีอีกหลายข้อ เอาแค่นี้แล้วกันครับ

สำหรับผู้ตามหา

- 1.เริ่มจากจุดสุดท้ายที่พบเห็นผู้หลงทาง
 - 2.สังเกตรอยหรือเครื่องหมายของผู้หลงทางที่อาจทิ้งไว้
 - 3.จดจำหรือขอข้อมูลบางประการของผู้หลงทางจากเพื่อนๆ เช่นยู่ที่ร่องเท้า แบบของพื้นร่องเท้า ของใช้ส่วนตัว หน้าหนักผู้หลงทาง
- สิ่งซึ่งที่เขานำไต่ไปด้วย ฯลฯ ขงที่ไต่เอาญาติ ๆ หรือเพื่อน ๆ เขาไปตามหาด้วย ถ้าไม่ลับปากนัก จะช่วยในการตามรอยไธรวดเร็วและแม่นยำขึ้น
- 4.ถ้ามีหลายคนไธแยกกันคนหาจนพบรอยของผู้หลงทาง
 - 5.เตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเสียมยเพื่อผู้หลงทางไต่ด้วย
 - 6.อยาหยุดตามหา เมื่อไธเวลากลางคืน ผู้หลงทางอาจกำลังรอความช่วยเหลือเร่งด่วน